

paa første Prioritet maa naae til tre Femtedele af Taxationssummen, og der er med dette Tilfælde ikke forbundet den Fare, jeg før nævnte, fordi vi der i Almindelighed bevæge os i Taxationer, der løbe op til et større Omraade af Pengeudlaan, end her er Tale om. Der er imidlertid ved dette Punkt et Moment, som maaskee kan være værd at omtale et Dieblisk. Det vil jo være i de Herrers Grundring, at ifølge Loven af 26de Mai 1868 er der tilfagt dem, der have Penge i Overformynderiet, 4 pCt. i Udbytte af de Penge, der staae der. Det er en given Ting, at i Almindelighed de Midler, der derfra udlaanes paa første Prioritet, udlaanes til 4 pCt. Vi see imidlertid i den dagligdags Omfætning mange Tilfælde, hvor Penge paa første Prioritet anbringes til en højere Rente, og vi see, hvorledes den Saansjgende med Glæde giver en højere Rente, naar han kan erholde det attraaede Laan. Der vil ved Penge, som anbringes paa anden Prioritet, ikke vise sig de Banfeligheder, som ved Penge, der anbringes paa første Prioritet, med Hensyn til en forøget Rente, og det kan saare let hælde, at Saantageren, der begjærer Laanet, siger: Jeg vil gjerne give 5 pCt., naar jeg kan faae disse Penge paa anden Prioritet. Dette er der Intet til Hinder for, men vi komme da til det Resultat, at nogle af de Penge, der staae under Overformynderiets Omraade, indbringe mere end de andre. Sligt vil i det Tilfælde, som her er omtalt, i Genhold til Loven af 26de Mai d. N. falde Reservecapitalen tilgode, og der kan vel forsaavidt ikke være Noget til Hinder derfor, men det staaer dog for mig i det Hele som et Spørgsmaal, om der paa en Tid, hvor i Almindelighed Creditmidler bruges, og hvor man er vant til at give langt større Rente, end der hidtil har været givet af faste Penge, ikke kan være Anledning til i saadanne Tilfælde som det her foreliggende ogsaa at tage de Umyndiges Tare i Betragtning og lade dem have Godt af den derved indvindne forøgede Indtægt. Det er en Sag, som der paa dette Punkt kun kan være Tale om i en meget snever Kred, eftersom den nys vedtagne Lov foreskriver bestemte Regler for dette Forhold, men jeg har dog troet det rigtigt at henlede Opmær-

somheden derpaa. Der er jo i den Henseende stor Forskjel mellem Penge, som kun paa kort Tid ere anbragte under Overformynderiets Bestyrelse, og Penge, som for et langt Tidrum ere staaede fast paa en saadan Maade. For de sidstnævnte, især naar det er større Capitaler, er det ikke ligegyldigt, om de anbringes til en formindstet Rente, medens det viser sig, at tilsvarende Capitaler, der ere i private Hænder, bringe en større Renteindtægt med fuldkommen den samme Sikkerhed. Jeg vilde kun berøre dette, fordi det Punkt, her er omtalt, giver Anledning til at komme ind paa Betragtninger i denne Retning. — Der er i § 11, forekommer det mig, en Uregelmæssighed, som ikke, saavidt jeg har bemærket, er blevet fremhævet saa skarpt som ønskeligt. Det er i Slutningen af denne Paragraph bestemt udtalt, at tidligere Udlaan, der ere ffete i Dereensstemmelse med de tidligere gjældende Regler, maae blive indestaende i Panterne, naar disse ffiste Gier. Der er derved givet et Slags Tilfagn om, at slige Penge skulle blive staaende, selv i det Tilfælde, at Panterne ffiste Gier. Dette staaer i en vis Modsetning til andre Bestemmelser, der ere givne i § 10, hvor der er tillagt Overformynderiet Ret til at lade foretage Omvurdering af Eiendomme, hvori Overformynderimidler eller offentlige Stiftelses Midler ere anbragte. § 10 hjemler altfaa Overformynderiet en bestemt Ret til at lade Taxation foretage, naar det antager, at nogen Eiendom ikke er betryggende for Sikkerheden. Dermed staaer denne Bestemmelse i § 11 paa en Maade i Modsigelse, derved, at ifølge denne Saantageren skalde have større Betryggelse for, at de tidligere udlaante Penge ikke blive opsagte, ffjøndt Pantet muligvis ikke er saa sikkert, som det burde være. Jeg troer, at det vil være nødvendigt i saa Henseende at træffe en Modification, som kan gjøre Forholdet eens til begge Sider. — Hvad Udnevnelsen af Formænd angaaer, hvormed der har været en heel Deel Tale, da har jeg allerede antydet, at jeg nærer megen Tvivl om, hvorvidt det Forhold, der her er tilveiebragt, er bedre end det, der hidtil har bestaaet. Det